EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

DEVRİMCİ GENÇLİK

Sayı: 18 Temmuz 1978 250 kuruş

Bundan iki yıl kadar önce kurulan Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun tüzük hükümleri vb. bahane edilerek yasal bir işlerliğe kavuşmasının önlenmesi üzerine, Dev-Genç bünyesinde toplanan örgütler tarafından Dev-Genç'in yeniden kurulması kararı alındı.

Bilindiği gibi, Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu, oligarşi tarafından sürekli olarak engellenmeye çalışılmıştır. Defalarca sudan gerekçelerle tüzüğü geri çevrildi. Kurucu ve üye derneklere yasa dışı baskılar uygulandı ve yasalara aykırı olarak bir çoğu kapatıldı.

Faşist cinayet örgütleri karşısında sessiz kalan CHP iktidarı, bu tutumunu sürdürerek gençliğin yasal haklarını gasbetmeye ve Devrimci gençlik örgütlenmesinin gelişmesini önlemeye çalışmaktadır. Yasal ve Demokratik haklarımızın bu şekilde gasbetilmesine boyun eğilemez.

Yetmişe yakın Devrimci Gençlik Derneği ve otuza'a yakın Devrimci Gençlik temsilcisinin Haziran ayının 24'ünde yaptıkları ortak toplantıda, oligarşinin bu tür yasa dışı baskılar ve engellemeleri karşısında kararlı bir şekilde mücadele edilmesi kararlaştırılmıştır. Bu doğrultuda yapılan çalışmalarda, öne çıkarılan tüzük engellerinin ortadan kaldırılması için DGDF'nin yerine Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun kurulması öngörülmüştür. Ankara D.G.D. ile Trabzon Genç-Der'in kurucusu olduğu, kısa adı Dev-Genç olan TDGDF bu şekilde yeniden kurulmuştur.

TDGDF, geçmişteki eksikliklerimizi de göz önünde tutarak Devrimci Gençlik mücadelesinin örgütlenmesini ve merkezileşmesini sağlama yolunda kararlı bir şekilde mücadele edecektir.

Devrimci Gençlik halkımızın faşizme karşı Birleşik Devrimci savaşının kopmaz bir parçası olarak faşistlerin yüreğine korku salan mücadelesini sürdürecektir.

YAŞASIN DEV-GENÇ

YAŞASIN

Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (DGDF) tüzüğünün İçişleri Bakanlığı'nca onaylanmaması nedeniyle başlatılan yeni federasyonu kurma çalışmaları geçtiğimiz hafta içerisinde neticelendi. Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (DEV-GENÇ) kuruldu.

DGDF ilk kurulduğundan itibaren Oligarşinin baskılarına maruz kaldı. Çeşitli tüzük oyunlarıyla örgütlenmesi engellenmeye çalışıldı. İki sene boyunca devamlı olarak sudan gerekçelerle tüzüğü geri çevrildi, kurucu dernekler polis tarafından kapatıldı. MC iktidarları döneminde "yasal" gerekçeler bahane edilerek örgütlenme hakkı elinden alınmaya çalışılan DGDF'nin engellenmesi CHP döneminde de devam etti. Faşistlerin örgütlenmeleri konusunda en ufak bir işlem yapmayan CHP ve onun İçişleri Bakanı DGDF'nin örgütlenmesini baltalamak için "işgüzarca" tutumunu sürdürdü. Bu yolla devrimci gençliğin en demokratik hakkı olan yasal örgütlenmesi engellenmek istenmektedir. Ama tüm bu anti-demokratik uygulamalara rağmen DGDF'nin artan etkinliğini kıramıyacaklardır.

Demokrasi havariliği yapan CHP bu tür yöntemlerle ancak ve ancak faşistlerin işlerine gelen işler yaptığını bilmelidir. Ülkü Ocakları, Ülkü Bir gibi faşist örgütler yasal görüntü altında cinayetler işlerken seslerini çıkartmayanların DGDF'yi kapatma konusundaki duyarlılıkları anlamlıdır.

Bu yasal hakkımızı savunmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Bu konuyla ilgili binlerce genci kapsayan 70'e yakın gençlik örgütü çalışmasını yoğunlaştıracaktır.

DEV-GENÇ'in yeniden örgütlenmesi için gerekli ön hazırlıklar DGDF Yönetim Kurulu'nca yapıldı. Ve ülke düzeyinde, Devrimci Gençlik Dernekleri temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda gençlik örgütlenmesine ilişkin sorunlar tartışıldı. Tartışmaların sonucunda, "hukuki işlerliği" kalmayan DGDF'nin fesh edilmesi ve yerine Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (DEV-GENÇ'in) kurulması kararlaştırıldı.

Toplantıda tüzüğü Bakanlıkca onaylanmadığı için feshine karar verilen DGDF, 1976 Ağustosunda AYÖD-İYÖD ve EYÖD tarafından kurulmuştu.

DGDF, işçi-köylü, öğrenci gençliğin ülke çapında merkezi yığınsal örgütü olarak; Devrimci Gençliğin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesini yükseltmek ve merkezi olarak yönlendirmek görevini üslenmişti.

DGDF, oluşumundan kısa bir süre sonra altmışa yakın gençlik örgütünü bünyesinde toplamış, ayrıca hukuken üye olmayan birçok gençlik örgütünce de tanınmıştır.

yaşasın gençliğin devrimci eyleminin birliği

Bu sloganla ortaya çıktığımızdan bu yana üç yıla yakın bir zaman geçti. Gençliğin devrimci eyleminin birliği yaşıyor; her geçen gün daha bir gürbüzleşerek, devleşerek ve şimdi DEV-GENÇ olarak yaşıyor...

DEV-GENÇ...

Bu isim, Türkiye solunda bir döneme damgasını basan bir örgüt ismidir. Bu örgüt, hakim sınıfların karanlık yüreklerine korku salan, ezilen sınıfların ise umutla baktığı militan bir gençlik örgütüdür. Devrimci Gençliğin mücadelesini şahlandıran merkezi bir örgüttür. En geniş gençlik kesimlerini kucaklayan kitlesel bir örgüttür.

Bilindiği gibi, Türkiye solu 1971'lerde ağır bir yenilgi yaşamıştır. Devrimci Hareket dağılmıştır. Devrimci Gençlik Hareketi de dağılmıştır. DEV-GENÇ "yok olmuştur".

Ama hayır! Hakim sınıfların hevesi kursağında kalmıştır. Çünkü zulme sömürüye boyun eğmeyen emekçi halklarımızın bereketli toprağında, Devrimci Hareket kısa sürede yeniden filizlenmiştir. Devrimci Gençlik Hareketi yeniden boy vermiştir. Ve DEV-GENÇ dirilmiştir!

***

DEV-GENÇ'in yeniden ortaya çıkışı, hakim sınıflar ve onların sol içindeki uzantıları tarafından korku ve telaşla karşılanmıştır. DEV-GENÇ, yeniden, gençliğin kitlesel örgütü, merkezi örgütü, militan örgütü olarak devrimci mücadelede layık olduğu yerini almaya başlamıştır. Bugün Devrimci Gençlik Hareketi, emekçi halklarımızın Devrimci Yol'unda kararlı adımlarla ilerlemektedir. Devrimci Gençlik Hareketimiz, yenilgi dönemi sonrasında karşılaşılan engelleri aşmış, bir çok önemli dönemeçten geçmiş ve başarılı sınavlar vermiştir. Ülkemizde, faşizmin tüm emekçi yığınlara ve gençlik kesimine yönelttiği terör ve baskı karşısında, yiğitçe yer almıştır. Teslimiyeti reddeden aktif bir mücadele çizgisi izlemiştir. Faşizme karşı en geniş halk yığınlarının direniş ve mücadele gücünü yükseltecek bir perspektife sahip olmuştur. Bu yolla, faşistlerin baskı ve terör cenderesini parçalama doğrultusunda önemli adımlar atılmıştır.

Bugüne dek yaptıklarımız, '71 öncesi DEV-GENÇ mücadelesinin basit bir tekrarı, ya da, kimilerince iddia edildiği gibi onun "taklidi" olmamıştır. Devrimci Hareket önemli tecrübeler kazanmıştır. Sınıf mücadelesi, sarmal gelişiminin bir üst düzeyinde daha karmaşık görevleri önümüze koymuştur.

1974'lerden ve özellikle 1975'lerden bu yana, yaşanılan süreçte, Devrimci Hareketimiz, gençlik mücadelesinde de ağırlığını koymuştur. Bugün "Kurtuluşa Kadar Savaş" diye haykıranların, Demirellerin tüylerini diken diken etmesinin elbette bir "sebebi hikmeti" vardır. Aynı şekilde, sol harekette de bütün revizyonist ve oportünist akımların "gençlik içinde maceracılar, goşistler, vb. etkin" derken kabul etmek zorunda oldukları bir gerçek vardır. Bu olgu, Devrimci Gençlik Hareketinin etkinliğinin nesnel bir ifadesidir. Devrimci Hareketimiz, savunduğu doğru gençlik siyaseti ile hayatın bu alanındaki mücadelenin de onur verici sorumluluğunu yüklenmiştir. Görevlerimiz kolay görevler değildir. Nasıl ki bugüne dek yaptıklarımız, geçmiş hareketin basit bir tekrarı olmamışsa, bugünden sonra yapacaklarımız da bugünkü görevlerimizin düz bir uzantısı olmayacaktır. Önümüzde çetin görevler, zor günler; zor günler ama, emekçi halklarımızın kurtuluşuna hizmetle dolu zevkli mücadele günleri vardır.

***

Temel siyasi görevimiz, emekçi halklarımızın mücadelesini yönlendiren, proletaryanın bağımsız siyasetini hayata geçiren öncü-savaşçı partinin yaratılması mücadelesine hizmet etmektir. Bu konuda Devrimci Gençlik Hareketi de önemli görevlere sahiptir. İşçi gençler, köylü gençler ve öğrenci gençler, disiplinli ve fedakarca bir çalışmayla üzerlerine düşen görevin bilincinde olarak partileşme sürecimizin dinamik unsurları olmaktadırlar ve olmaya devam edeceklerdir. Lenin bize genç insanların tecrübesizlikleri karşısında çekinmememizi öğretiyor. Devrimci Hareketimiz bu konuda üzerine düşen sorumluluğa uygun davranmıştır. Bugün revizyonistler gençlik içinde tecrit oldularsa, bu, onların gençlik siyasetimiz karşısında iflaslarının bir kanıtıdır. Gençlik siyasetimiz, en geniş gençlik yığınlarını anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye sevkederken, gençliğin sorunlarına devrimci bir anlayışla sahip çıkarken hergün bir kez daha doğrulanmaktadır.

Ayrıca, Devrimci Gençlik Hareketi, kendi saflarımızdaki zaafların, sağlıksız unsurların aşılmasında da başarılı sınavlar vermiştir. Saflarımızdaki kafa karışıklığının, iflah olmaz "şaşkın" davranışların üzerine cesaretle gidilmiştir. Partileşme sürecinin, ideolojik netleşme süreci de olması ışığında, oportünizmin ve revizyonizmin saflarımızdaki uzantısı kafa yapıları açığa çıkarılmıştır. Partileşme sürecinde, feodal bağlara, eski arkadaşlık ilişkilerine yer olmadığı kavranmış, devrimci-olmayan ilişkiler karşısında el titremesine yer olmadığı ortaya konmuştur. Devrimci Gençlik Hareketimizin militanları, partileşme sürecinde, siyasi pratik içinde yetkinleşme ve ideolojik kavrayışta netleşme doğrultusunda daha fazla çaba harcıyorlar, harcamalıdırlar. Şimdi, gençliğin devrimci eyleminin birliği şiarımıza, temel siyasi görevimize tabi olarak daha derin bir muhteva kazandırma noktasına gelinmiştir. Bu noktada, DEV-GENÇ'in yeniden kurulması, eski hataların aşılmasına ve kazanılan deneyimler ışığında gençlik örgütlenmesinin daha üst boyutlara ulaştırılmasına hizmet edecektir.

***

Devrimci Gençlik Hareketi, aynı zamanda, içinde bulunduğumuz somut siyasi durumu da dikkatli bir şekilde kavramak zorundadır. Faşist saldırıların tek düze bir çizgide gelişmediği bilinen bir gerçektir. Faşist güçlerin değişen taktikleri karşısında, ancak, esnek bir mücadele anlayışına sahip olunarak başarı kazanmak mümkündür. Bugün doğru olan bir taktik ilkenin yarın yanlış olacağı, dün söz konusu olmayan bir mücadelle biçiminin bugün gündeme gelebileceği unutulmamalıdır. Faşizme karşı mücadelede inisiyatifi kazanabilmenin başka bir yolu yoktur. Özellikle yaşadığımız günler bakımından, reformist görünümlü bir hükümetin varlığı; faşist güçlerin bin bir sahtekarlıkla toplumsal muhalefeti kendi gerici emellerine kanalize etme girişimleri ve bu doğrultuda geliştirdikleri kanlı saldırılar ve tertipler; uluslararası planda meydana gelen çapraşık gelişmeler, mücadele taktiklerimizi doğrudan ya da dolaylı etkileyen faktörler olarak mutlaka hesaba katılmalıdır.

Kuşkusuz, reformist görünümlü CHP hükümeti koşullarında Devrimci Gençlik Hareketinin mücadelesinde bazı biçimsel farklılaşmaların gündeme gelmesi söz konusu oluyor. Bu durum, her şeyden önce, diğer halk kesimlerinde olduğu gibi gençlik kesiminde de geçerli olan "CHP umudu" hayallerini geçersiz kılmak için yoğun bir çabanın sarfedilmesini gerekli kılıyor. Daha düne kadar "can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü biz sağlayacağız" aldatmacası ile geniş gençlik kesimlerinin de kendisine bir "umut" olarak baktığı CHP'nin sahtekarlıkları ile tek tek mücadele etmek ihmal edilmemesi gereken bir görev olarak önümüzde duruyor. Bugün, CHP'nin halkın değil fakat emperyalist güçlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin "umudu" olduğu, yüreği emekçilerden yana çarpan herkes tarafından kabul ediliyor. Böyle bir hükümetin gençliğe "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" sağlaması bir yana, faşist saldırılar karşısında gençliğin elini kolunu bağlama görevini yerine getirmekten başka bir kaygısı olmadığını somut olarak görmek ve göstermek gerekiyor. CHP hükümeti "tarafsızlık" kisvesi altında emekçi halk güçlerine kan kusturuyor. Oligarşinin "bekçi murtazası" İçişleri bakanı, demokratik kitle örgütlerine saldırmayı devrimcilerin etkin olduğu okulları kapatmayı, "tarafsızlığının" muteber kanıtları olarak efendilerine sunuyor.

Öte yandan, faşist güçler, CHP hükümetinin avantajlarını kullanmayı bir an bile ihmal etmiyorlar. Bunlar da CHP hükümetine "muhalefet" kisvesi altında, emperyalist güçlerin ve yerli işbirlikçilerinin bir yönüyle Ecevit'e yaptırdıklarını diğer yönüyle tamamlıyorlar. CHP hükümeti'nin kollarını sımsıkı bağlamaya çalıştığı emekçi halk güçleri, faşist saldırganlar tarafından "kolayca" esir alınmak, köleleştirilmek isteniyor.

Bu arada, elbette faşist güçler CHP hükümetinin kendileri açısından ortaya koyduğu kısmi dezavantajları da geriletmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Adeta her girişimlerinde CHP hükümetinin bugün de iktidar için tek başına alternatif olarak görülmemesini hatırlatmak istiyorlar.

Bu bağlamda devrimcilere düşen görev, sürekli tekrarladığımız gibi, birbirine kopmaz bağlarla bağlı iki yönlü bir mücadelenin geliştirilmesi oluyor. Bir yanda CHP'nin emekçi halk güçlerine reva gördüğü ekonomik ve siyasi baskılara karşı direnmek, diğer yanda faşist güçlerin gerek hükümete karşı gerekse halkımıza karşı sürdürdüğü terör ve tenkil savaşının gereklerini yerine getirmek oluyor.

Böyle bir anlayışla, faşizmin terörü karşısında aktif bir mücadele çizgisini izleyerek, en geniş kesimleri faşizmin karşısına dikerek bizi zafere götürecek olan yolda, DEVRİMCİ YOL'umuzda emin adımlarla yürüyebiliriz...

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI **DEVRİMCİ GENÇLİK**

DEV-GENÇ

Devrimci Gençliğin, eğitimin faşistleştirilmesine karşı ve okullardaki faşist işgalleri kırma doğrultusunda yürüttüğü militan mücadele kısa sürede DGDF'nin geniş gençlik yığınlarını kucaklamasını sağlamıştır.

DGDF mücadelesini eğitimin faşistleştirilmesine karşı mücadeleyle sınırlı tutmamıştır. Devrimci Gençliğin mücadelesinin, emekçi halklarımızın mücadelesi ile bütünleştirilmesi ve "Devrimci Gençlik yükselen halk eylemlerinin ön saflarına" şiarının hayata geçirilmesi doğrultusunda kararlı ve başarılı adımlar atmıştır.

Bu dönem içerisinde ülkenin çeşitli yerlerinde kitle gösterilerinde, grevlerde, direnişlerde Devrimci Gençlik işçilerle, köylülerle ve geniş halk kesimleriyle omuz omuza olmuştur. DEV-GENÇ pankartları ve şiarları yığınları kucaklamıştır. Ülke düzeyinde emekçi halka yönelik faşist saldırıların göğüslenmesinde, halkın faşizme karşı direnişinin örgütlendirilmesinde DEV-GENÇ militanları aktif bir mücadele yürütmüştür.

Faşizme ve Emperyalizme karşı mücadelede gençlik yığınlarına önderlik eden Devrimci Gençliğin ülke çapındaki merkezi kitlesel örgütü DGDF'nin tüzüğü İçişleri Bakanlığı'nca sudan gerekçelerle 2 yıldır onaylanmamıştır. Bu durum sonucunda DGDF "hukuki işlerliği"kaybetme durumuyla karşı karşıya gelmiş; bu durumu aşmak için DGDF Yönetim Kurulu, DGDF'nin feshi ve hemen "Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu"nun kurulması (yeniden örgütlenmenin sağlanması) önerisi ile ülke düzeyinde Devrimci Gençlik Derneklerini ve temsilcilerini toplantıya çağırmıştır.

Bu toplantıda alınan kararla kurulan Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu (DEV-GENÇ), DGDF'nin örgütlenmesinin bir devamı olacaktır. Bu toplantıda oluşturulan Yönetim Kurulu daha sonra toplanarak görev bölüşümü yapmış, Genel Başkanlığa Yasin Ketenoğlu, Genel Sekreterliğe ise Bülent Forta getirilmiştir.

Ülke çapında yetmişe yakın Devrimci Gençlik Derneğinin otuza yakın Devrimci Gençlik Temsilcisinin Merkezi örgüt olarak tanıyıp, çalışmalarına katkıda bulunacağı DEV-GENÇ, sözkonusu toplantıda getirilen öneri ve eleştirilerin de ışığında, DGDF'nin eylem programını, onun eksikliklerini de aşarak, hayata geçirecektir. Devrimci Gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı başeğmez mücadelesine önderlik edecektir. Gençliğin mücadelesinin halkın mücadelesiyle birleştirilmesi doğrultusunda ve hayatın her alanında faşist zulme karşı militan ve kararlı mücadelesini dün olduğu gibi bugün de sürdürecektir.

Bu anlamda DGDF'nin fesh edilerek TDGDF'nin kurulması salt basit bir "tüzük meselesi" olarak kavranılmamalıdır. TDGDF (DEV-GENÇ), DGDF'nin hata ve eksikliklerini aşan bir örgütlenme olacak ve tüm Türkiye'de faşistlerin yüreğine korku salan örgütlenmesini yaygınlaştıracaktır. Ne CHP ve ne onun İçişleri Bakanı'nın engellemeleri, ne de faşist güçlerin saldırıları TDGDF (DEV-GENÇ)'nin soylu kavgasını engelliyemez, engelliyemiyecektir.

YAŞASIN GENÇLİĞİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN DEV-GENÇ!

DEV-GENÇ'İ DESTEKLEYEN DERNEKLER

1. Tarsus Emekçiler Derneği
2. Anamur Halkçı Gençlik Derneği
3. Alanya Dev-Genç
4. Manavgat Gençlik Derneği
5. Antalya Dev-Genç
6. Kumluca Gençlik Örgütü
7. Tunceli Kültür Derneği
8. Kırşehir Dev-Genç
9. Dörtyol Dev-Genç
10. Samandağ Dev-Genç

11. Ankara Dev-Genç
12. Kırklareli Demokratik Kültür Derneği
13. Edirne Yüksek Öğr. ve Kültür Der.
14. Trakya Demokratik Kül.Der. (15 şb)
15. Erzurum Dev-Genç
16. Rize Dev-Genç
17. Trabzon Genç-Der
18. Malatya Dev-Genç (2 şubeli)
19. Samsun Dev-Genç
20. Erzincan Dev-Genç

21. Sivas Dev-Genç
22. Zonguldak Dev-Genç
23. Kdz. Ereğli Halk-Der
24. Perşembe Kültür Derneği
25. Çarşamba İşçi Köylü Gençlik Der.
26. Niğde Aksaray Kültür Derneği (2 şb)
27. Niğde İşçi-Köylü Gençlik Der. (2 şb)
28. Ulukışla Kültür Derneği
29. Niğde Yüksek Öğrenim Derneği
30. Kayseri Dev-Genç

31. Yenice Dev-Genç
32. Bartın Dev-Genç
33. Ege Dev-Genç
34. Denizli Dev-Genç
35. Hozat Dev-Genç
36. Elazığ Dev-Genç
37. M.K.Paşa Dev-Genç
38. Eskişehir Dev-Genç
39. İskenderun Dik-Der
40. G.Antep Halk-Der

41. Kars Dev-Genç
42. Nazilli Halk-Der
43. Uşak Dev-Genç
44. Akhisar Kültür Derneği
45. Alaşehir Kültür Derneği
46. Salihli Halk-Der
47. Tonya Halk-Kültür-Der
48. Akçaabat Genç-Der
49. Köprülü Kültür Derneği
50. Çorum Dev-Genç

51. Soma Dev-Genç
52. Kemerhisar Kültür Derneği
53. Turhal İşçi Köylü Gençlik Derneği
54. Manisa Dev-Genç
55. Ödemiş Dev-Genç
56. Suluova Dik-Der
57. Merzifon Dik-Der
58. Muğla Halk-Der
59. Giresun İşçi Köylü Gençlik Derneği
60. Kıbrıscık Devrimci Gençlik Derneği

61. Mengen Kültür ve Dayanışma Der.
62. Maçka Genç-Der
63. Göle Dev-Genç
64. Ardahan Kültür ve Dayanışma Der.
65. Akdeniz Dev-Genç (Adana)
66. Bursa Yenişehir Dev-Genç

KURULUŞ ÇALIŞMALARINA KATILAN DEVRİMCİ GENÇLİK TEMSİLCİLERİ:

1. Mersin
2. Mut
3. Ceyhan
4. Altınözü
5. Isparta
6. Burdur
7. Antakya
8. Tekirdağ
9. Artvin
10. Karaman
11. Fatsa
12. Ünye
13. Bünyan
14. Karabük
15. Hacıbektaş
16. Tatvan
17. Afyon
18. Yozgat
19. Diyarbakır
20. Ordu
21. Sinop
22. Maraş
23. Tokat
24. Sakarya
25. Balıkesir
26. Amasya

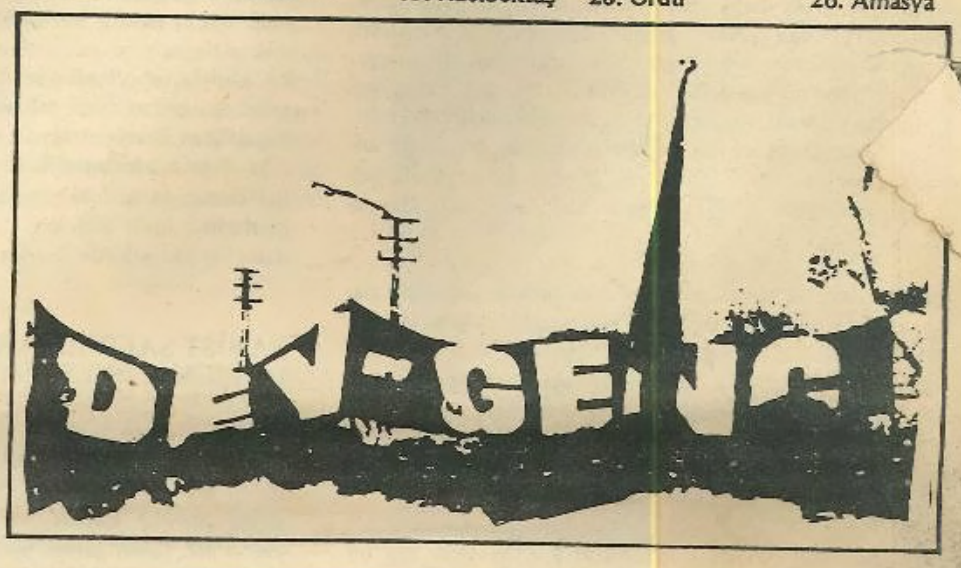

TÜM DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU (DEV-GENÇ)'E ÜYE OLUNABİLMESİ İÇİN YAPILMASI GEREKLİ İŞLEMLER

Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'na ancak gençlik örgütleri üye olabilir. Dev-Genç ayrıca şube açamaz.

1- Yeni kurulan gençlik dernekleri için yapılması gereken işlemler
a) Hazırlanan tüzüğe geçici madde eklemeleri gerekir,
"Geçici Madde: Geçici Yönetim Kurulu ilk genel kurula kadar geçerli olmak üzere derneğin amacı doğrultusunda herhangi bir federasyona üye olma, ayrılma veya federasyon kurma çalışmaları konusunda karar vermeye yetkilidir".
b) Yönetim kurulu tüzükteki bu maddeye dayanarak "Dev-Genç"e katılma kararı alır.

2- Kurulmuş ancak tüzüğü onaylanmamış dernekler için,
a) Kurulu derneğin tüzüğünde yukarıda belirtilen geçici madde var ise dernek yönetim kurulu bu maddeye dayanarak Dev-Genç'e katılma kararı alabilir.
b) Eğer yönetim kurulunun eski federasyona (DGDF) üye olma kararı var ise önce yönetim kurulu DGDF üyeliğinden ayrılma kararı almak zorundadır.
c) Yukarıda belirtilen geçici madde tüzükte yoksa tüzük onaylandıktan sonra yapılacak genel kurulda bu yetki genel kurul kararıyla tüzük değişikliği yapılarak tüzükte belirtilir, daha sonra başka bir önergeyle yetki Yönetim Kuruluna verilir.

3- Tüzüğü onaylanmış dernekler için
a) Olağanüstü kongreye giderek Genel kurulda yönetim kuruluna "herhangi bir federasyona üye olma, ayrılma veya yeni bir federasyon kurma" konusunda yetki verilir.
b) Yönetim kurulu genel kuruldan aldığı bu yetkiye dayanarak Dev-Genç'e üye olma kararı alır.
c) Şayet dernek eski federasyona üye ise yönetim kurulu önce bu üyelikten ayrılma kararı alır.

ÜYELİK İÇİN GEREKLİ BELGELER

1- Bir adet dernek tüzüğü
2- Kongre yapıp üye olanlar için bir adet kongre tutanağı
3- Yönetim kurullarının katılma kararı örneği (1 adet)
4- Derneğin ikametgahı
5- Başvurma dilekçesi

NOT: Özellikle çeşitli bölgelerde kurulacak dernekler için Dev-Genç örnek tüzük bastırıp dağıtacaktır. Bu kurulacak olan derneklerin tüzükler arasında uyumu ve federasyona üye olmada kolaylık sağlayacaktır.

DEV-G

anti - faşist mücadel

Bu gün ulaşılan noktada Devrimci Gençlik Hareketinin faşizme karşı mücadeledeki konumunu yeniden ele almakta fayda vardır. Devrimci Hareketimizin faşizm tahlilleri ve bu tahlillerin siyasi sonuçları, her gün hayatın kendisi tarafından doğrulanmaktadır. Devrimci Hareket faşizme karşı mücadelenin teorik sorunlarını bugün genel hatlarıyla çözmüş durumdadır. Faşizme karşı mücadele programımız ve mücadele anlayışımız herhangi bir muğlaklığa yer vermeyecek şekilde ortada durmaktadır. Kuşkusuz bu durum, çözülmesi gereken sorunlarımızın tükendiği demek değildir. Ama sorunlarımız artık farklı bir nitelik taşımaya başlamıştır. Bu konuda Devrimci Yol dergisinde şöyle deniyordu: "Ülkemizde her gün yaşadığımız gerçekler, halkın faşizme karşı savunma hakkının, direnme hakkının hiç bir gerekçeyle elinden alınamayacağının, faşizme karşı DEVRİMCİ bir mücadele anlayışının gerekliliğinin ve devrimci düşüncelerimizin doğruluğunun, yeniden yeniden kanıtlanmasından başka bir anlama gelmiyor. *Buradan ötesi, mücadelenin pratik sorunlarına ilişkindir"* (Devrimci Yol, Sayı 17, Başyazı).

Evet, bu pratik sorunlar nelerdir ve bunları nasıl ele alacağız? Ve özel olarak DEV-GENÇ'in anti-faşist eylemleri çerçevesindeki sorunları nelerdir? Burada, faşizme karşı mücadelenin bir devrim sorunu olduğunu söylemek artık yeterli değildir. Anti-faşist eylemin bu genel siyasi muhtevası içinde, özel sorunları; farklı mücadele alanlarının özel sorunlarını, örneğin, gençlik mücadelesinin sorunlarını somut olarak ele almak gerekiyor.

Devrimci Gençlik dergisinde, bundan iki yıl önce önemli bir noktaya işaret edilmişti. Devrimci Gençlik Hareketinin en büyük probleminin, mücadele alanının hareket olanağı taşımayan bir özelliğe sahip olması ve mücadelenin gelişiminin belli bir noktasında adeta hareketsiz bir hedef tahtası haline dönüşmesi olduğu tesbit edilmişti. Bu, gençliğin demokratik eyleminin haldeki durumda üniversitelerin statik-dar kapıları arasına sıkışmış olmasından başka bir şey değildi. Ve sorunun çözümü, özetle, şöyle ifade edilmişti: "Devrimci Gençliğin eylemi, geniş halk yığınlarının anti-faşist duyarlığını artıracak, direniş ve mücadele gücünü yükseltecek ve anti-faşist halk hareketlerini örgütlendirecek bir perspektiften ele alınmalıdır" (Bak. DEVRİMCİ GENÇLİK-SEÇMELER, Devrimci Yol Yay. s 14).

Bu tesbit ışığında önemli adımlar atıldı. Abartmadan diyebiliriz ki, Devrimci Gençlik Hareketinin bu doğrultuda yaptığı atılımla anti-faşist mücadelemizde bir dönemeç dönüldü. Gençlik mücadelesi üniversitelerin statik-dar çerçevelerini aşmaya başlamış durumdadır. Faşist güçlerin ellerindeki olanakların daha üstün olması, örgütlenmelerinin daha güçlü olması, araç-gereçlerinin daha fazla olması, polisin, devletin ve sivil faşist çetelerin el birliği ile emekçi halk güçlerine karşı mevzilenmesi artık sadece taktik anlamda bir değer taşıyor. Bütün haklı savaşlarda olduğu gibi, bizim anti-faşist mücadelemizde de, önemli olan kitlelerin moral gücü, mücadele azmi oluyor. Bu nokta bir kez kavrandı mı, faşist işgallerin kırılması, en azgın faşist saldırıların püskürtülmesi ve mücadelenin daha bir kararlılıkla, daha bir yükseltilmesi mümkün oluyor. Örneğin, yiğit Yükseliş öğrencileri, üzerlerine atılan bombalara, açılan yaylım ateşlere rağmen okullarındaki faşist işgali kırabiliyorsa; bu onur verici inatlarıyla faşist güçleri şaşkına çeviriyorlarsa; bunun nedeni, teknik anlamda faşistlerden daha gelişkin olanaklara sahip olunması değil, maddi bir siyasi güç haline dönüştürdükleri mücadele azmine sahip olunmasıdır. Burada, bir kez daha, anti-faşist eylemlerde kitlelerin mücadele azmini yükseltecek, onları aktif mücadeleye seferber edecek somut başarıların önemi ortaya çıkıyor. Ve bize Goşist-Moşist diyen revizyonist-pasifistlerin çirkin yüzü teşhir oluyor. Bu durumda kitleler kendi öz deneyimleriyle, revizyonistlerin aslında kitlelere "goşist" dediklerini görüyorlar; daha bir sıkı şekilde devrimci saflarda yer alıyorlar.

FAŞİST SALDIRILARIN NİTELİĞİ VE DEVRİMCİ EYLEMİMİZ

Burada, elbette, bir sorunun açığa çıkarılması gerekiyor. Evet, somut başarıları getirecek olan anti-faşist eylemler hangi anlayışla ve nasıl kotarılacaktır? Her şeyden önce, faşist saldırıların niteliğini kavramak gerekiyor. Bir bakıyorsunuz, faşist güçler bir hafta peşpeşe korkunç bir terör dalgası estiriyorlar. Sonra bir bakıyorsunuz, üç gün - beş gün ortalık "duruluyor". İt havayı kokluyor, ona göre davranıyor. Tam profesyonelce çalışıyorlar. Bu da onların ne denli örgütlü, merkezi ve sistemli çalıştıklarını gösteriyor. İşte ilk kavranılması gereken, anti-faşist eylemlerin de aynı merkezi bir anlayışla sürdürülme zorunluluğundan başka bir şey değildir. Anti-faşist eylemlerimiz, faşist saldırılar karşısında basit bir tepki olmaktan çıkarılmalı, karmaşık görevlerle yüklü bir aktif savunma çizgisi izlenmelidir. Bu da anti-faşist eylemlerin, faşistler bir hafta saldırınca gündeme gelmesi, faşist saldırılar üç gün durunca gündemden kalkması gibi bir mücadele anlayışının terkedilmesiyle mümkündür. Öte yandan, faşist güçlerin stratejik anlamda saldırı durumunda bulunmalarını, onların her saldırılarında avantajlı oldukları şeklinde de görmemek gerekiyor. Eğer akıllı ve aktif bir savunma çizgisi izlenirse, faşist saldırıları uzun dönemde kendileri açısından bir dezavantaja dönüştürmenin mümkün olduğunu bilmek gerekiyor.

Faşist saldırıların niteliğini kavrama konusunda ihmal edilmemesi gereken bir nokta da, faşist güçler hakkında bilgi ve istihbarat toplanmasıdır. Düşmanın bize nasıl, nerede ve ne zaman saldıracağını bilmek, onu mağlubiyete uğratmak için yarı yolun katedilmiş olması anlamına gelir. Anti-faşist mücadelenin bu aşamasında faşist güçlerin ellerindeki istihbarat olanaklarını emekçi halk güçlerinin zararına nasıl kullandıkları bilinen bir gerçektir. Bu konuda ilk elde yapılması gereken şey, onların bu olanaklarını mümkün olduğunca sınırlamak, yani saflarımızdaki gevşekliği, lakaytlığı ortadan kaldırmak,verilen mücadelenin ciddiyetine uyumlu bir anlayışı yaygın kılmaktır. Elbette bununla yetinmeyerek, faşist güçler hakkında bilgi toplama, onların saldırılarını önceden tesbit etmeye çalışma, provokasyonlarını deşifre ederek geçersiz kılma doğrultusunda da gayret sarfetmek önemli bir görev olarak önümüzde duruyor.

Evet, ülkemizde sınıf mücadelesi, nüfusun iki kesimi arasındaki bir iç savaşa doğru gelişiyor. Bunu görmemek için kör olmak gerekir. Marksistlerin bakış açısı sınıf mücadelesidir. Ve bugün bir iç savaşın ne kadar kötü olduğunu tekrarlamak Marksistlerin değil, sınıf işbirlikçilerinin, revizyonist-pasifistlerin işidir. Bizim görevimiz, bu

*** En geniş yığınları diken, faşist terö demagojiyi etkisiz yonistlerin oluştur bozan bir mücade atılma göreviyle kar**

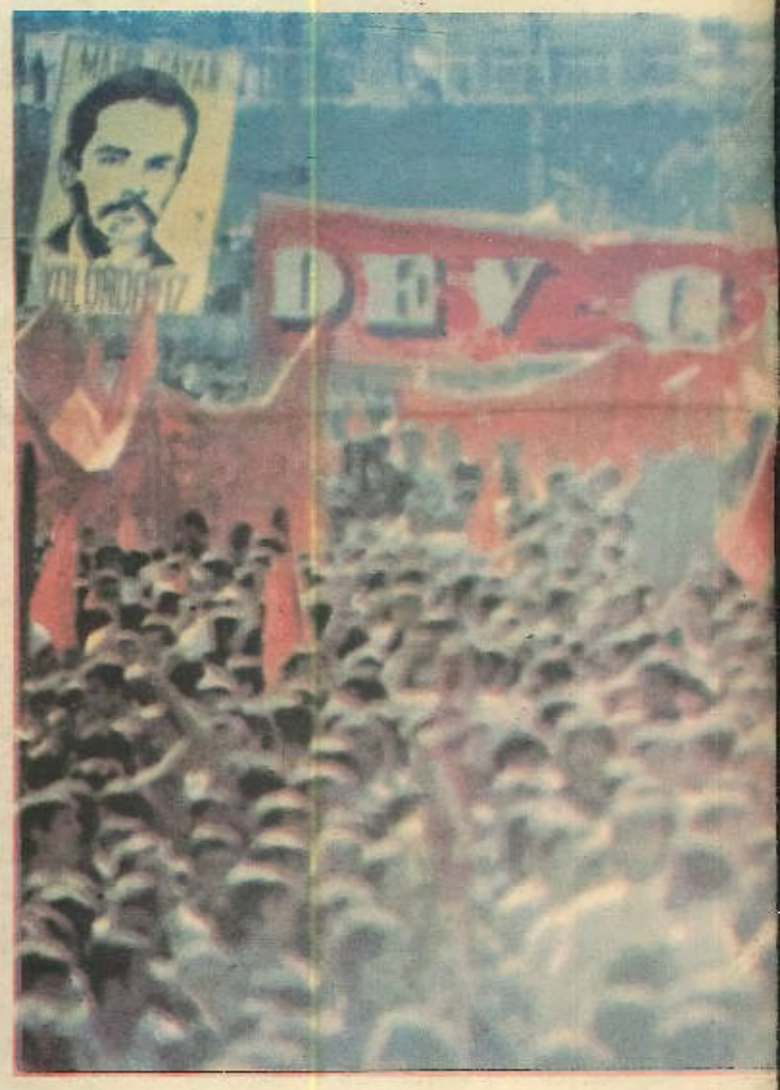

savaşın nesnel seyrini tespit ederek savaşın kaçınılmaz gelişmeleri karşısında hazırlıklı olmaktır. Böyle bir iç savaşı emekçi sınıflar adına ancak proletaryanın öncü-savaşçı partisinin yönlendirebileceğini biliyoruz. Sık sık tekrarladığımız gibi, temel görevimiz böyle bir partinin yaratılması oluyor. Bu görev doğrultusunda çaba sarfederken de sınıf mücadelesinin zorunlu kıldığı mücadelelere hazır olmak gerekiyor. Bir başka deyişle, bugünkü koşullarda, faşist saldırıları geçersiz kılmanın yolu, meşru savunma pozisyonumuzu güçlendirmekten geçiyor.

Günümüz koşullarında faşist karşı devrim güçlerinin örgütlü saldırıları karşısında devrimci halk güçlerinin ağırlıkla kendiliğinden bir karşı koyuşu vardır. Devrimci güçler alabildiğine örgütsüz ve dağınıktır. Faşistlerin örgütlü ve silahla tahkim edilmiş saldırıları karşısında devrimci güçler ancak ilkel bir organizmanın kendini koruma araçlarına ve örgütlenmelerine sahiptir. Pratikte yürütülen mücadeleyi kucaklıyacak, faşistlerin örgütlenme ve manevra alanlarını daraltıp parçalayacak örgütlenme ve mücadele biçimlerini yaratmak ve buna uygun örgütlenmeleri oluşturmak günün yakıcı görevidir. Faşist karşı

ENÇ ve
ledeki görevlerimiz

faşizmin karşısına rü dağıtan, faşist hale getiren, reviz- luğu ihanet hattını le anlayışı ile ileri şı karşıyayız.

devrim güçleri emekçi halklarımız üzerinde tam bir kontr-gerilla savaşı sürdürmektedir. Emperyalizmin dünya çapında uyguladığı karşı devrimci yöntemlerle eğitilmiş örgüt ve uzmanlarca planlanan bir doğrultuda gelişen bu savaşın, her savaş gibi kendine has kuralları vardır. CIA'dan MİT'e, Kontr-gerilladan, Ülkü Ocaklarına kadar uzanan bir örgütlenme zinciri, salt askeri saldırılardan oluşan bir hücum taktiği izlememektedir.

Kitle pasifikasyonuna yönelik eylemlerin, halkın en ileri unsurlarını fizik olarak ortadan kaldırmaya yönelik askeri nitelikli eylemlerin yanında; emperyalist ve faşist yayınla şartlandırma, psikolojik kuvvet gösterisi, sahte örgütlenmelerle yaratılan demagojik ortam vb. yöntemler bu savaşta faşist güçler tarafından kullanılmaktadır.

Elbette faşist güçlerin emekçi halklarımız üzerinde yürüttükleri bu savaş düz bir çizgi izlemiyor; kendi içinde taktik manevraları da içeriyor. İşte faşist güçlerin manevraları için seçtikleri alanlardan biri de gençliktir. Örneğin 16 Martta İstanbul Üniversitesi'nde 7 yurtseverin öldürülmesi ile sonuçlanan faşist saldırı eylemi, faşist güçlerin siyasi ivmeyi yükselterek olayların gelişimini kendi inisiyatiflerinde tutmalarında dayanak noktalarından biri olabiliyor.

Yine en profesyonelce yöntemlerle gençliğe saldıran faşist güçler Yükseliş öğrencilerinin toplandığı bir yerin yanında bomba yerleştirilmiş bir arabayı havaya uçuruyorlar. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Faşistlerin askeri anlamda üstün olmaları bu mücadelede bir takım başarılar kazanmalarını getirebilir. Ancak devrimciler bu üstünlüğü kendilerine çevirebilecek mücadele alanlarını ve araçlarını da yaratabilirler. Örneğin okulları faşistleştirme politikası, devrimci gençliğin yiğit mücadelesi sonucu birçok eğitim biriminde başarısızlığa uğradı. Birçok okul bir avuç zorbanın denetiminden kurtarıldı. Ancak faşistlerin azgın saldırıları yine sürüyor, Bunun karşısında Devrimci Gençlik ne yapmak zorundadır? Faşistlerin saldırıları ve demagojileri nasıl boşa çıkartılabilir? Bu savaşta devrim güçleri nasıl bir eylem hattı izlerse başarılı olabileceklerdir?

Yukarıda genel hatları çizilen bu soruların cevaplarını somutta irdelemeye çalışalım.

Bu mücadelede "provokasyona gelmeme" adına demokratik mevzilerin terkedilmesi türünden bir anlayış kabul edilemez. Devrimci Gençlik olarak bugün gençlik mücadelesinde etkili olabilmemizin temel nedeni, revizyonistlerin yarattığı " provakasyona gelmeme mantığı"nı teoride, pratikte paramparça etmemiz, gençliğin aktif direnişini faşizme karşı örgütlememizdir. Peki bunun karşısında revizyonistlerin Devrimci Hareketimize mal etme gayretkeşliğini gösterdikleri düz bir mücadele anlayışına mı sahibiz? Elbette değil! Eylemimiz çok hareketli bir zemin üzerinde gelişen sınıflar mücadelesinin zikzaklarını, inişlerini, çıkışlarını hesaba katmayan bir çizgi izleyemez. Faşistlerin izlediği siyasi hattı doğru tahlil eden,onların izlediği siyasi hattı parçalayan ve bağımsız devrimci bir hat oluşturmaya yarayan bir mücadele izlemelidir. Devrimci hareketin içinde bulunduğu subjektif konuma uygun,ülkede gelişen sınıf mücadelesinin artan karmaşıklığını çözen bir siyaset ve ona uygun bir eylem çizgisi; yapılması gereken budur.

Bugün anti-faşist mücadele yurt düzeyinde yayılmaya başlamıştır. Ülke genelinde yaygınlaşan bir direniş eğilimi ve devrimci güçlerle karşı devrimci faşist güçler arasında hızlı bir saflaşma gündemdedir. Devrimci Gençlik hareketi de bu gelişmelerin içinde üniversitelerin dar sınırlarını parçalamış, anti-faşist halk hareketi içinde maddi bir güç haline gelmiştir. Büyük kentlerde özellikle üniversitelerin olduğu bölgelerde genel olarak öğrenci gençliğin mücadelesi bölge halkının anti-faşist mücadelesi ile kaynaşmıştır. Bunun günümüzde örnekleri Emek'te,İncirli'de, Kars'ta ve ülke sathında yaygın olarak gösterilebilecek sayısız örneklerde yaşanmaktadır.

Çatışmaların toplumun şu yeya bu ölçüde bütün kesimlerine yayıldığı günümüz koşullarında öğrenim kurumları bulundukları bölgelerdeki anti-faşist devrimci mücadelenin bir unsuru olma durumundadır. Örneğin Emek'te Nene Hatun Kız öğrenci yurduna faşistler yerleştirildi, bunun üzerine yediden yetmişe Emek halkı faşist katilleri bölgeden atma ve yurdu kapatma doğrultusunda faşistlere karşı bir direniş başlattılar. Bölgede verilen mücadele ile gençliğin mücadelesi sıcak pratiğin içinde kucaklaştı. Bu somut olayın gelişimine bakmak faşistlerin örgütlenmeleri konusunda bir takım ipuçları verebilir. Faşistler yurda yerleşmeleriyle birlikte bölgede bir takım evlere de yerleştiler, ayrıca stratejik bir plana bağımlı olarak bölgedeki kahvelerden bazılarına da gidip gelmeye başladılar. Pastahane, yorgancı dükkanı vb. yerler açarak yada var olanları kullanarak halkı baskı altında tutacak bir eylem planının maddi koşullarını oluşturmaya başladılar. Bunların hemen arkasından faşist terör dalgası bölgeyi kapladı, ancak her saldırı karşısında bozguna uğramaları faşist saldırganları şaşkına uğrattı. Bu arada devrimciler çalışmalarını yoğunlaştırarak bir direniş komitesi kurdular, halk faşistleri Emek'te tecrit etti. Yürütülen örgütlü mücadele sonucu yurt kapatıldı, bölgedeki okullarda faşistler tecrit oldular ve Emek'teki mücadele devrimci harekete somut bir sürü deney aktardı ve aktarmaya devam ediyor. İncirli'de de buna benzer bir gelişim oldu. Lise öğrencilerinin eylemleri üzerine başlayan polis saldırıları karşısında halk polise karşı aktif bir direnişin içine girdi. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün.

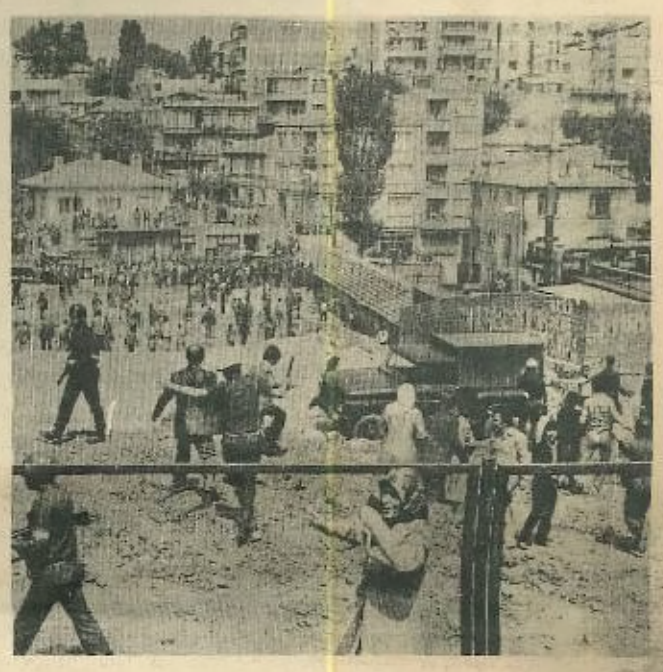

ÖRGÜTLENMEMİZ FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN UZUN DÖNEMLİ GÖREVLERİNE UYGUN OLMALIDIR

En geniş yığınları faşizmin karşısına diken, faşist teröri dağıtan, faşist demogojiyi etkisiz hale getiren, revizyonistlerin oluşturduğu ihanet hattını bozan bir mücadele anlayışı ile ileri atılma göreviyle karşı karşıyayız. Yeni kurulan DEV-GENÇ üzerinde yükseldiği eski mücadelenin hatalarını düzeltmelidir. Örgütlenmesinin salt günlük mücadelenin görevlerini başarması yeterli değildir.

1971 DEV-GENÇ mücadelesinin çektiği zorluklardan biride böyle bir anlayışı harekete geçirmesinde zaaflar gösteren bir yapılanışta olmasıdır. 12 mart açık faşizmi karşısında tabanında taşıdığı yığınsal potansiyeli tam anlamıyla yönlendirememesi bunun somut göstergesidir. Devrimci Hareketin Direniş Komitelerini her birimde yaygınlaştırma doğrultusundaki önerisi ve çabası bu noktadan da irdelenmelidir.

Devrimci Gençlik sağlam bir disiplin temeli üzerinde yaygın bir örgütlenme gücüne kavuşturulmalıdır. Halkımızın faşizme karşı birleşik devrimci savaşının kopmaz bir parçası halinde gelişmesinin yolu budur.

Bu anlayışın kavranması ve bu uğurda yapılacak çalışma yeni görevler ve yükümlülükler getirecektir. Kalıcı çalışma hayata geçirildiği oranda faşizme karşı mücadelenin uzun dönemli görevleri kotarılabilecektir.

Bu noktadan sonra sorun, Devrimci gençliğin militan savaşını örgütleme mücadelesidir.

Gençliğin devrimci eyleminin birliğini yaşatma mücadelesidir.

YAŞASIN GENÇLİĞİN MİLİTAN MÜCADELESİ!

YAŞASIN DEV-GENÇ!

DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİ ve oportünizm

İçinde yaşadığımız günlerde herkes gençlikle uğraşıyor. Yıllardır gençliğe "öğüt" vermekten başka birşey yapmayanlar, gençliğin mücadelesini engellemeye çalışanlar, onun mücadelesine küfredenler şimdi gençliğe el açıyorlar. Yıllardır "gençlik içinden parti çıkartıyorsunuz" suçlamasıyla Devrimci Hareketi eleştiren TİP gibi sicilli revizyonistler bile bugün "ne varsa gençlikte var" diyerek yeniden gençliğe dönüş yapıyorlar. Bu dönüş TİP'in "parti içinden gençlik çıkartma"sı olsa gerek!

Faşist terörün yoğunlaştığı yüksek öğrenim kurumlarında Devrimci Gençliğin faşizmin saldırısını püskürtmeye yönelik mücadeleleri karşısında revizyonistler açıkça bu mücadeleden kaçmışlardır. Revizyonistlerin bütün yaptıkları ve söyledikleri bu kaçışın "teorisini" yaratmaktan başka birşey olmamıştır. Bütün revizyonistler, gençliği temel almış olmamak(!) için anti-faşist gençlik hareketinden "ricat" etmişlerdir. İşçi gençliği örgütlemek gerekiyor paravanası altında caka satarken bu konuda hiçbir somut adım dahi atmayanlar, gelişen gençlik mücadelesinin karşısında eriyip gitmişlerdir. Bugünlerde bu müflis revizyonistler tekrardan gençliğe dönmektedirler. Bunun nedenleri kısaca şunlardır: Bir yanda Türkiye genelinde ve gençlik mücadelesi özelinde revizyonizm silinmektedir, yeni bir kan arayışı içinde tekrardan gençliğe dönmektedir. Diğer yanda Devrimci Hareketin gençliğin mücadelesini omuzlaması, yükseltmesi revizyonistleri ürkütmektedir. Bu telaş içerisinde hareket ederek gençliğe yeniden dönmektedirler.

Bunun yanında Halkın Kurtuluşu, KSD gibi daha önceleri merkezi gençlik örgütlenmeleri içinde yer alan siyasi gruplar da kendi tekkelerini açarak bu kervana katıldılar. Bugüne kadar, her ne pahasına olursa olsun dernek yönetiminden pay almak için marksizmden son derece uzak teoriler (grupların gücü oranında temsili, nispi temsil) geliştiren bu siyasetler bu maruzatlarını merkezi gençlik örgütleri içinde gerçekleştirme olanağı bulamadıkları için (sakat ve programsız mücadele anlayışlarıyla yönetime gelme olanakları olmadığı için) merkezi örgütlerden ayrıldılar ve kendi grup örgütlerini kurdular. Arkasından "bizde merkezi örgüt değiliz ama siz de değilsiniz" diye bir yaygara ve gürültü içerisinde sorunu bulandırmaya çalıştılar. Ama artık çok geçti. Devrimci Hareket gençlik mücadelesine damgasını basmıştı. DEV-GÖR, YDGF ve benzeri tekkeler bu "azınlık olmaya mahkum" siyasetlerin örgütlenmeleri olarak karşımızda duruyorlar. Şimdi bu bayların çoğu diğer revizyonistlerle birlikte Devrimci Gençliğin karşısında "Bremen Mızıkacıları"nı andıran koro halinde aynı şarkıyı söylüyorlar:"DEV-GENÇ'te bizimkiler gibi tekke örgütü" (Biz de tekkeci olsak tekkecilik meşrulaşacak sanki!); "dolayısıyla bütün gençlik örgütleri birleşerek bir konfederasyon kursunlar bu konfederasyon gençliğin tek merkezi örgütü olsun". Bu öneri, günümüzde, bundan iki yıl önce önerilen nispi temsil sisteminin bir değişik boyutta savunulmasından başka birşey değildir. Böylece tam da müflis bir bezirgan kurnazlığı sergiliyorlar.

1971 yenilgisi sonrasında kitlelerin demokrasi mücadelesinin kendiliğinden de olsa yükseldiği 1974'lerde faşist terör ilk elde yüksek öğrenim kurumlarında odaklaşıp yükseldiği zaman, Devrimci Gençlik faşizmin saldırıları karşısında en küçük bir demokratik mevziyi bile terketmemeyi, her türlü faşist saldırıya karşı aktif bir direnme çizgisini önermiş ve bu anlayışla mücadele etmiştir. O günlerde her türlü revizyonist pasifist grubun iki temel "eleştirisi" vardı; "siz öğrenci gençliği temel alıyorsunuz" ve "siz kitlelere güvenmiyorsunuz".

Birinci "eleştiri" sınıf mücadelesinin o günkü koşullarında üniversitelerde gelişen anti-faşist mücadeleye pratik müdahale etmemiz üzerine yöneltilmişti. Bizler somut hayatta yürüyen mücadeleye seyirci kalmazken, bu "eleştiri" sayesinde(!) revizyonistler mücadeleden kaçmalarını "izah" etmiş oluyorlardı!

İkinci "eleştiri", faşizme teslimiyeti gizleme anlamında birinci eleştiriyi takviye ediyordu. Revizyonistler, faşizmin silahlı saldırılarının püskürtülmesine karşı çıkıyorlardı. "Faşistlere aynı yöntemlerle cevap vermek yanlıştır", "en geniş yığınları faşizmin karşısına dikmek gerekir" öğütlerini veriyorlardı. Açıktır ki, "faşizmin karşısına en geniş kitlelerin dikilmesi", faşistlerin silahlı saldırıları karşısında militan bir mücadeleyi, aktif savunmayı gerekli kılar. Öte yandan, revizyonistler, yıllardır Devrimci Gençliğe "kitlelere inanmıyorsunuz" suçlamasını yöneltilerler ama, yıllardır bu kitlelerin Devrimci Gençliğe neden güvendiği, kendilerine neden hiç güvenmediği konusunu hep "es" geçerler, "es" geçmek zorunda kalırlar. Devrimci Gençliğin büyük kentlerdeki birim derneklerinde ezici çoğunluğu ve tüm Türkiye'de kasabalardan köylere kadar Dev-Genç'in etkin ve yaygın örgütlenmesi revizyonizmin yüzüne hergün bir şamar gibi inmektedir. Açıktır ki Devrimci Gençliğin kitleleri yönlendirmesi faşizme karşı mücadelede izlediği doğru siyasi çizgiden, faşizme karşı aktif bir mücadeleyi hayata geçirmesinden kaynaklanmaktadır.

Evet, bugün Devrimci Hareketimizin gençlik mücadelesine verdiği önem çeşitli revizyonistler tarafından eleştiri konusu yapılmaktadır. Kuşkusuz, sadece bugün değil, geçmişte ve gelecekte de, Devrimci Hareketimiz gençliğin mücadelesine özel bir önem vermiştir, verecektir. Gençlik mücadelesine verilen önemi, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin mücadelesini önemsememenin "kanıtı" olarak ileri sürmenin saçmalığı ortadadır. Devrimci Gençlik hareketi emekçi halklarımızın kurtuluş mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır. Dahası Devrimci Gençlik Hareketine özel bir önem verilmesi eleştirilecek bir özellik değil, tam tersine, bir hareketin devrimci olmasının bir belirtisi olarak da kavranmalıdır. Lenin gençlik konusundaki duyarlılıklarını eleştiren oportünistlere şu cevabı veriyordu:

"Larin, bizim partimizde işçi gençliğin ağırlık teşkil ettiğinden bizim az sayıda evli işçilere sahip olduğumuzdan, bunların partiden çekindiğinden yakınmaktadır. Bir Rus oportünistinin bu yakınması, bana, Engels'ten bir pasajı anımsattı (yanılmıyorsam Konut Sorunu'nda). Engels, basit bir burjuva profesörüne, bir Alman katedine yanıt veriyor ve şunları yazıyordu: Bizde, devrimin partisinde, gençlerin ağırlıkta olması doğal değil midir? Biz, geleceğin partisiyiz, gelecek ise gençliğindir. Biz, toplumu yenileştirenleriz, gençlik yenileştiricileri seve seve izler. Biz, eski kokuşmuşluğa karşı özveri ile yürütülen bir mücadelenin partisiyiz, özveri isteyen bir mücadeleye ilk olarak her zaman gençlik hazırdır"(Gençlik Üzerine, s. 114).

ASKICILAR SUÇÜSTÜ YAKALANDI!

İflah olmaz hizipçiler, telaş içinde başvurdukları bölücü ve hizipçi tutumlarıyla kendi kendilerini ele verdiler.

Dev-Genç'in (Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu) niçin ve ne şekilde yeniden örgütlendiğini 2. sayfadaki yazıda anlatmıştık. Orada anlattığımız şekilde, uzun süredir devam eden çalışmaların sona ermesi ve Dev-Genç'in yeniden kurulmasıyla birlikte, bir süre önce saflarımızı terkeden askıcıların kendi kendilerini suçüstü yakalatan bir şaşkınlıklarıyla karşılaştık. Dev-Genç'in ülke çapında yaygın bir şekilde örgütlü bulunan (yüze yakın) Devrimci Gençlik Dernekleri temsilcilerinin katılımı ile alınan karar ve öneriler doğrultusunda yeniden kurulmasından bir süre sonra İstanbul'daki bazı gazetelere dağıtılan bir basın bildirisi elimize geçti. Gazetelerde basılmayan bildirinin fotokopisini yanda (saflarımızı terkedenlerin niteliğini açığa vuran bir suçüstü belgesi olarak) yayınlıyoruz.

Suçüstü belgesinin altında "Başkan"ın imzası ile temsil edilen "İstanbul Dev-Genç" federasyonun yeniden kurulması çalışmalarına başından bu yana katılmıştı. En son yapılan ve yüze yakın Devrimci Gençlik temsilcisinin katıldığı toplantıya İstanbul Dev-Genç temsilcisi de katılmış ve kurulan Federasyon'a kendi örgütünün katılıp katılmayacağını bildirmeye yetkili olmadığını, kararı sonra bildireceklerini açıklayarak, toplantıdan ayrılmıştı. Yeni Federasyon kuruluşu bu "yetkisiz" temsilci dışındaki tüm Devrimci Gençlik Dernekleri yetkililerinin oybirliğiyle alınmıştır.

Buna rağmen, yandaki "basın bildirisi"nin yayınlanmasının ne anlama geldiği, son derece açaktır ve askıcıların tutumunu, kafa yapısını apaçık sergilemektedir.

Suçüstü belgesinde "3-5 hizipçi" diye karalanmaya kalkışılan yüze yakın Devrimci Gençlik Derneği yetkilisinin karar ve önerileriyle (ki bu kararlar da adı geçen derneklerin büyük çoğunluğunun yönetim kurullarının oybirliğiyle alınmıştır) Dev-Genç'in yeniden kuruluşu karşısında "Gençliğin tek merkezi kitle örgütü Dev-Genç'in hizipçi bir anlayışla dağıtılmaya çalışılması biz Dev Genç örgütlerini derinden sarsmıştır"(!) diyenlerin tutumlarını değerlendirmeyi Devrimci Gençlik militanlarına bırakıyoruz. Askıcıların iflah olmaz hizipçiliklerini, mevki düşkünü bölücü tutumlarını gizlemeleri artık mümkün değildir.

Bildiri altındaki imzalar da "3-5 hizipçiye" karşı gençliği yeniden örgütleyeceklerini(!) söyleyenlerin içler acısı şaşkınlığını sahteciliklerini ortaya koyuyor. Bildiri altına atılan imzalar da gerçeğe aykırıdır. Elazığ Dev-Genç, DEV-GENÇ'in kuruluş kararına katılmıştır. Askıcıların yönetim kurulunda azınlıkta kalmaları üzerine de askıcılardan yana tavır koyan Başkan istifa ettiğini bildirmiştir. Kaldı ki yönetim kurulunun çoğunluk kararı bağlayıcıdır. Suçüstü belgesine Tekirdağ Dev-Genç adına da 2. başkan imzası atılmıştır. Oysa Tekirdağ Dev-Genç diye bir dernek yoktur!! Bütün Trakya bölgesindeki Devrimci Gençlik Derneklerinin oluşturduğu TRAKYA DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ vardır ve bu kuruluş bütün üye derneklerinin yetkilileriyle birlikte DEV-GENÇ'in kuruluşuna katılmıştır. Bursa Dev-Genç yönetim kurulunda da yönetim kurulundaki 2 kişi yeni Dev-Genç kuruluşunu benimsemesine rağmen diğer 3 kişi askıcılardan yana tavır koyması nedeniyle karar alınamamıştır.

İstanbul Dev-Genç yönetimindeki bazı kişiler ve onların çevresindekilerden oluşan askıcılar, bu tutumlarının hesabını örgütün tabanındaki Devrimci Gençlik militanlarına vermelidirler. Son ana kadar kuruluş çalışmalarına katıldıkları Dev-Genç'le niçin "hiçbir ilişkileri yoktur?" Neden ülke çapındaki bütün Devrimci Gençlik temsilcileri "3-5 hizipçi" oluyor da kendileri (gerçekten!) 3-5 hizipçi olmuyor! Yeni kurulan DEV-GENÇ ülke çapındaki bütün Devrimci Gençlik Derneklerini bağrında toplamaktadır. Hazırlıklar sırasında son toplantılara katılamayan diğer birçok gençlik örgütünün de içinde yer alacağı Federasyon, kendi içinde yöneticilerini de en demokratik bir şekilde seçmektedir. Sizler de katılarak bu demokratik seçim mekanizması yoluyla istediğiniz mevkileri elde edebilirdiniz. Buna rağmen niçin DEV-GENÇ'le hiçbir ilginiz olmadığını (ve hangi yetkiyle!) açıklayabiliyorsunuz?

Askıcıların suçüstü belgesi, aynı zamanda saflarımızı terkedenlerin tutum ve niteliklerini de açıklayan bir ibret belgesidir.

Hizipçilikten, küçük burjuva mevki heveslerinden, Devrimci Harekete zarar vermekten başka hiçbir şeye yaramayacak olan bölücü tutumlardan vazgeçin! Dürüst ve samimi bir tutumla bütün hatalı eğilimlerinizi terkederek samimi bir şekilde özeleştiri yaparak ve hiçbir mevki şartı koşmadan Devrimci Harekete hizmet etmeye çalışın! Onbinlerce Devrimci Gençlik militanından bir tanesi olmanın, onlarla omuz omuza Devrimci Mücadeleye ve emekçi halkımıza hizmet etmenin onurunu hiçbir mevki ile elde etmek mümkün değildir.

Şimdi tuttuğunuz yolun sonu ise bataklıktan başka bir yer değildir!

●

BASIN AÇIKLAMASI

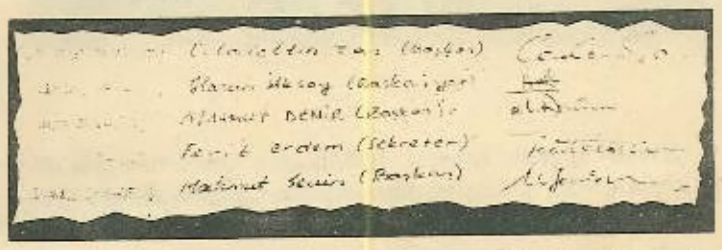

Ülkemizde anti-emperyalist, anti-faşist mücadelenin hergün yeni yeni boyutlar kazandığı bunun yanında faşistlerin saldırılarını alabildiğine artırdığı bir dönemde gençliğin tek merkezi kitle örgütü olan DEV-GENÇ'in hizipçi bir anlayışla dağıtılmaya çalışılması biz DEV-GENÇ örgütlerini derinden sarsmıştır. Biz DEV-GENÇ'in ismine layık olan mücadelemizi bütün bu olumsuzluklara rağmen sürdürerek örgütümüze sahip çıkacağımızı tüm ilerici kamuoyuna duyururuz. Üç-beş hizipçi tarafından oluşturulan Tüm Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'yla hiçbir ilişkimiz yoktur. DEV-GENÇ'in bütün birimleri devrimci bir tarzda yeniden organize edilecek örgütle mücadelelerine devam edecekleridir. Ve bu örgüt DEV-GENÇ ismine layık mücadelesiyle anti-faşist mücadelede yerini alarak faşistlerin korkulu rüyası olmaya devam edecektir. Şimdilik aşağıda adları yazılı olan örgütler bu durumu devrimci kamuoyuna duyurur, yakında bizi destekleyen DEV-GENÇ'in diğer bütün birimleriyle yapacağımız ortak açıklamayla da yeni örgütümüzünkurulduğunu pratiğiyle ispat ederek devrimcilerin gözleri önüne sereceğimizi devrimcilere açıklarız.

İstanbul DEV-GENÇ	Celalettin Can (Başkan)
Tekirdağ DEV-GENÇ	Hasan Aksoy (Başkan yardımcısı)
Konya DEV-GENÇ	Mahmut Demir (Başkan)
Bursa DEV-GENÇ	Ferit Erdem (Sekreter)
Elazığ DEV-GENÇ	Mahmut Sevin (Başkan)

Faşizm tehlikesi geçici de olsa ortadan kalktı mı?

Günümüz Türkiye'sinde sınıflar mücadelesinin objektif gelişimi sürecinde faşizme karşı mücadele anlayışı bir siyasi hareketin devrimciliğinin turnusol kağıdı olmuştur. Bu turnusol kağıdının KSD'de verdiği sonuç revizyonizmdir.KSD durmaksızın *"Devrimci Yol bizimle kendisi arasında olmayan bir fark yaratmak, birbirimize benzemediğimiz halde bizi revizyonist göstermek için siyasal arenada bizi hep TİP-TSİP-TKP çizgisine yamamaya çalışıyor. Ama biz o çizgide değiliz ki "* diye yaygara basıp duruyor. Açıktır ki, hiç kimse kendi iradesi dışında revizyonist saflara konulamaz. KSD faşizme karşı mücadeleyi tüm laf cambazlıklarına rağmen mevcut siyasal ortamın korunmasına indirgemektedir. TİP-TSİP-TKP ülkemizde çok çok çok (!) kısıtlı da olsa burjuva demokrasisi olduğunu söyleyip faşizme karşı mücadelenin tırmanan faşizmin durdurularak bugünkü siyasal ortamın korunmasına indirgiyorlar. Program bu olunca sağ ittifaklar anlayışı ardından hemen geliyor: Esas olarak CHP ile ittifak. CHP hükümet olduğuna göre bu ittifak anlayışı bugünün koşullarında hükümetin korunması anlamına gelmektedir. Bu siyasal görev tespiti doğal olarak faşizme karşı örgütlenme ve mücadele anlayışını belirleyecektir: Bu da CHP hükümetinin "denetlediği" devlet organlarının kullanılmasını temel almak anlayışıdır. Bu nedenle TİP-TSİP-TKP, Devrimci Hareketin CHP'nin "denetlediği" güvenlik kuvvetlerinin ve anayasal yargı organlarının dışında; faşizmin saldırılarını göğüsleyecek, derinlemesine örgütlenmesini püskürtecek, daraltacak, emekçi halk güçlerinin bağımsız örgütlenmesini temel alan bir maddi güç yaratma (Direniş Komiteleri) ve bu maddi gücün işçi sınıfının bağımsız siyasetini aktif savunma çerçevesinde bizzat hayata geçirmesi önerisine karşı çıkmaktadırlar.

KSD de "oligarşik devlet'ten faşist devlete geçiş"i önleme, dolayısıyla faşist tırmanışı durdurma anlayışıyla revizyonizm katarına gönüllü olarak katılmaktadır. Örneğin aşağıdaki sözleri KSD'ye zorla biz söyletmedik:

"... Faşistlerin büyük desteği MC II'nin gitmesi faşist tırmanış için geçici bir gerileme olacaktır. Bu saptamadan çıkaracağımız sonuç : Faşizmin temellerinin ancak devrimle yok edilebileceğidir. Faşizmin bu gerilemeleri gelecekte tekrar 'tehlike' haline dönüşmesini engellemeyecektir." (a.b.ç.) (Haftalık KSD, sayı 1).

Sınıflar mücadelesinin somut gelişimi o denli acımasız ki, KSD, bu satırları yazdıktan bir iki hafta sonra, giderek artan boyutlarda süren faşist terör karşısında, Haftalık KSD'de faşizmi yeniden tırmandırmaya başladı. Siyasal şaşkınlığın ve ciddiyetsizliğin bu denlisi görülmemiştir.

Evet, CHP hükümetinin kurulması ile birlikte faşist güçler, sadece hükümeti elde tutmanın getirdiği bir takım avantajlardan yoksun kalmışlardır. Buna karşın devlet örgütlenmesinin gizli-açık, resmi-sivil, yasal-yasa dışı faşist örgütlenmeyle ilişkileri, faşist güçlerin, bazı avantajlardan yoksun kalmakla birlikte, mevcut örgütlenmelerini korumalarına, mücadelelerini artan boyutlarla sürdürmelerine olanak tanımıştır. Hatta CHP hükümeti faşist güçlerin, mevcut örgütlenmeleri ile sürdürdükleri kontrgerilla savaşını yer yer gerici ayaklanmalara (Malatya vb.) dönüştürme planlarını hayata geçirmelerine olanak tanıyan siyasal koşulları ortaya çıkarmıştır. İşte KSD'ye faşizmi bir geriletip bir tırmandıran faşizmin ülkemizdeki bu özgül biçimlenişi ve buna bağlı olarak derinleşen sınıflar mücadelesinin bu özgül gelişimidir.

Ülkemizde, faşizme karşı mücadele programını " faşizmin tırmanışını önleme" olarak tespit etmekle KSD kendi revizyonistliğini kendisi ilan ediyor. Doğal olarak bu mücadele programı, faşizme karşı mücadele konusunda revizyonistlerle çakışan ittifaklar, örgütlenme ve mücadele tarzı siyasetini savunması sonucunu doğuruyor. "Oligarşik devlet" üzerine sürdürülen medrese tartışmasının işlevi bu revizyonist özün maskelenmesinden başka bir şey değildir. İşte KSD ile TİP-TSİP-TKP arasındaki fark olsa olsa bu maskedir."Burjuva demokrasisinden faşizme geçisi önleyelim" diyerek revizyonistler sağ elleriyle sağ kulaklarını tutuyorlar. KSD ise "oligarşik devletten faşist devlete geçişi önleyelim" anlayışı ile sol elini kafasının üzerinden dolandırıp sağ kulağını tutuyor. Sonuçta tutulan kulak, aynı sağ kulak. TİP-TSİP-TKP bunu, KSD gibi dolambaçlı yollardan değil, daha "harbi" yapıyorlar, o kadar...

Örneğin aşağıdaki satırlarda da KSD'nin kendi yarattığı labirentlerde dolaşıp yine revizyonistlerle aynı saflarda buluştuğunu görüyoruz:

"Oysa ne dün MC hükümetken, ne de bugün CHP hükümet olmuşken devlet biçimi değişmemiştir. Oligarşik bir devlet söz konusudur. Fakat bugün şu bir gerçektir ki, sınıf mücadelesi daha serbest ve daha özgür bir ortamda verilebilecektir. Hükümet değişikliği böyle değerlendirilmelidir."(KSD, sayı 21, s.8).

Bu ifadeler yukardaki alıntıdaki ifadelerle birlikte CHP hükümetinin kuruluşunu ve sonrası gelişmeleri şöyle değerlendirmektedir: "Hükümetle birlikte faşizm geriledi. Sınıflar mücadelesi daha özgür ve serbest bir ortamda sürecek." Bir KSD'nin söylediklerine, bir de hergün yaşanan gerçeklere bakmalı! Aslında KSD'nin görüşlerini eleştirmek için teorik bir çabanın gereksiz olduğunu söyleyen bazı arkadaşlara hak vermemek elde değil. Çünkü somut siyasal gelişmeler ve bizzat yaşam KSD'nin çözümlemelerinin geçersizliğini gösteriyor.

Son siyasal gelişmeler göz önünde bulundurulduğunda (hükümet değil siyasal, ekonomik-demokratik örgütlenme de bile kısıtlayıcı, sınırlandırıcı girişimlere yönelme durumundadır), bu sözlerin gerçeğe ters düşen içerikleri hemen görülür. Bu yanlış siyasal çözümlemenin KSD açısından (örneğin gençlik platformunda) bazı pratik (!) sonuçları olmuştur. Gençlik platformunda CHP hükümetinin kuruluşu ile birlikte TİP-TSİP-TEP gibi "sicilli"lerin gençliğe dönüşlerini, TKP'nin gençlik örgütlenmesindeki "atılım"ını gördük. KSD'nin yaptığı da tıpkı onlar gibi, "sınıf mücadelesinin daha serbest ve daha özgür bir ortamda verilebildiği" CHP hükümeti koşullarında, Türkiye düzeyinde yeni bir gençlik tekkesi örgütleme konusundaki çalışmalarını yükseltmek oldu(!).

POL-DER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON!

POL-DER KAPATILAMAZ!

Halk'a ve olaylara
Tercüman
HER SABAH DÜNYA YENİDEN KURULUR, HER SABAH TAZE BİR BAŞLANGIÇTIR
Emniyet teşkilatı huzursuz...
DEMİREL: «POL-DER'i ku ayakta tutan, kanunsuzluk y CHP'dir» DE
POL-DER, DEV-GENÇ eylem birliği yapıyor

Son günlerde faşist güçlerin saldırı odaklarından biri de yurtsever, demokrat polislerin örgütü POL-DER'dir Hükümet tarafsızlığını kanıtlamak üzere, faşistlerle demokratları eşdeğer olarak görüp, tüm polis örgütlerinin kapatılacağını her gün bıkıp usanmadan yinelerken resmi-sivil faşist güçler POL-DER aleyhine giderek artan bir terör ve demagoji kampanyası açtılar.POL-DER bütün bu faşist baskılara karşı yasal haklarını kullanarak bir afişleme kampanyası açmıştır. Bu afişleme bütün gerici güçlerin paniğe kapılmalarına neden olmuştur. Ankara'da POL-DER afişlerini kapatmak için anında özel görevliler işbaşı yapmışlardır. İstanbul'da ise tüm yasal gerekliliklerı yerine getirerek afişleme yapan polisler, afişlemeye katılan devrimci gençlerle birlikte gözaltına alınmışlardır. Tüm sermaye basını bu olayı kamuoyuna büyük bir sansasyonla yansıtmıştır. Bu şamata karşısında CHP hükümetinin tavrı POL-DER yönetimini ve afişe çıkan polisleri görevden almak ve POL-DER'i şimdilik Ankara valiliği eliyle kapatmak olmuştur.

Bugün gerici basın organlarının POL-DER aleyhinde sürdürdüğü kampanya alabildiğine sürmektedir. Bu kampanyanın yeni biçimi Dev-Genç Pol Der eylem birliği üzerine "ürkütücü hikayeler"(!) yayınlamak olmuştur. (Tercüman, 4-5 Temmuz). Açıktır ki, Devrimci Gençliğin, yurtsever, demokrat polislerinin mücadelesine, faşizme karşı mücadelede anti-faşist güçlerin eylembirliği anlayışının bir sonucu olarak destek olması tüm karşı devrimci güçleri ürkütmüştür.

Yine açıktır ki yurtsever polisler demokrası mücadelesinde Devrimci Gençlikle yapılan eylembirliğini enlellemeye yönelik demagojileri aşacaklardır. Tüm terörist ve demagojik saldırıları POL,DER'li polislerin faşizme teslim olmaya karşı direnme mücadelesini engelleyemeyecektir.

Bugün tüm devrimci, yurtsever, ilerici, demokrat güçler POL-DER'e yönelen faşist baskılara karşı çıkmak; CHP hükümetinin POL-DER'i yoketmeye yönelik, faşist güçlerin yedeğine düşen girişimlerine karşı mücadele etmek göreviyle karşı karşıyadırlar.

Gençlik seçimler

Ankara'daki son birim dernekleri seçimleri de tamamlandı. Yapılan son birim dernek seçimleri yine Devrimci Gençliğin başarısıyla sonuçlandı. Yapılan son seçimlerin sonuçları şöyle:

* Endüstriyel Sanatlar Öğrenci Derneği (ES-DER)

Devrimci Gençlik	144
DDKD	29
İGD-SGB	27
Boş (HK-HB-KSD)	20

* Gazi Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği (GAZİ-DER)

Devrimci Gençlik	397
HK(HY desteği)	221
KSD-Cephe Dergisi	107
İGD-G.Öncü-7,5'luk Kitle	94
5'lik Kitleciler	28

* Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulu Öğrenci Derneği (GAZETE-DER)

Devrimci Gençlik	102
KSD-Rızgari-Özgürlük Yolu	87
HK-HB-HY	83
Boş	1

* Maliye Muhasebe Yüksek Okulu Öğrenci Derneği (BİK-DER)

Devrimci Gençlik	96
HK-HB-HY	48
KSD	30
Boş	3

DEV- GENÇ Başkanı Yasin Ketenoğlu'nun demeci:

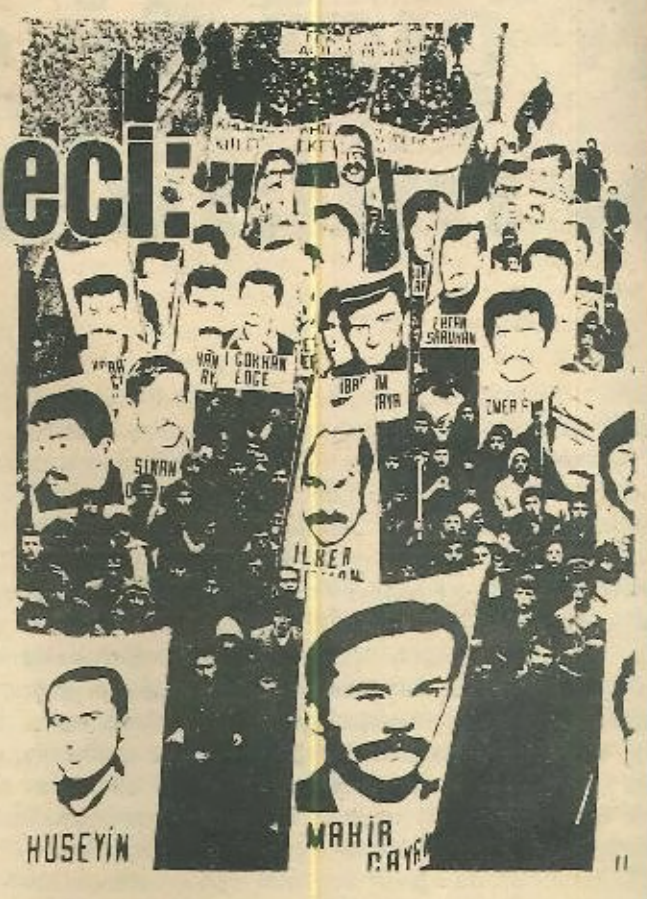

CHP'nin iktidarı ve gelişen somut siyasi olaylar Devrimci Gençlik Hareketine yeni görevler yüklüyor. Bu yeni görevlerle karmaşıklaşan anti-faşist mücadele aktif ve militan bir savunma çizgisi üzerinde yükseltilmelidir. Bu mücadelenin başarısını getirecek olan ancak ve ancak bağımsız bir siyasi hat etrafında gelişecek olan militan bir mücadele olacaktır. Ne revizyonizmin ihanetleri, ne faşistlerin saldırıları ne de CHP'nin karşı çıkışı bu mücadeleyi durduramayacaktır.

MC iktidarları döneminde Devrimci Gençlik Hareketi yoğun bir faşist saldırı karşısında kaldı. Faşist terör ülke çapında ve özellikle okullarda alabildiğince artırıldı. Siyasi gelişmelere de bağımlı olarak faşist güçler "eğitimin faşistleştirilmesi" politikalarına ağırlık verdiler.

Bu dönemde egemen sınıfların çanak yalayıcısı faşist komando sürülerine, eğitim enstitüleri başta olmak üzere, birçok eğitim kurumu işgal ettirildi. Zamlar ve hayat pahalılığının alabildiğine artması, halkın artık yaşayamayacak hale getirilmesi ile birlikte faşist güçler bir terör kampanyası, bir saldırı kampanyası açtılar. Devrimci Gençlik Hareketine de yönelen bu saldırılar karşılanmaya ve etkisiz kılınmaya çalışıldı. Daha sonra MC partileri emperyalizme bağlı tekelci sermayenin sorunlarını çözemediler, temelinden çatırdayan yeni-sömürge ekonomisinin sorunlarını çözmede becerikisiz davrandılar. Burun üzerine oligarşi "yeni" bir siyasi tercihe yöneldi.

Oligarşi toplumsal muhalefeti pasifize etme, içine düşülen ekonomik krizi hafif yaralarla atlatma ve dış politikadaki sorunlarını çözme, vb. nedenlerle tercih ettiği CHP'yi, aynı zamanda fiilen yarattığı bir takım mekanizmalarla kontrol altına almaya da çalıştı. Örneğin kontr-gerilla tartışmaları Ecevit hükümetini kontrol eden bir mekanizma oldu. Öyleki, Ecevit kontr-gerillayı aklamak zorunda bırakıldı. Daha sonraları "sağa da sola da karşıyız" diyen CHP'yi özellikle devrimcilerin üzerine salmanın mekanizmaları yaratıldı. "Büyük basın" kurtarılmış bölgeler gibi konularda kopardığı yaygaralarla CHP'ye yol açmaya başladı. CHP oligarşiye güven verme doğrultusunda hayli hızlı adımlar attı. İlerici devrimci gençlik örgütlerinin bir çoğu CHP'nin atadığı valiler tarafından kapatıldı. ANKARA DEV-GENÇ, LİSE-DER ve Türkiye'nin birçok yerindeki gençlik örgütü CHP döneminin hışmına uğradı. CHP kendini iktidar yapan güçlere sadakatini gösterirken, bu güçlerin amansız düşmanı devrimcilere ve Devrimci Gençlik Hareketine saldırıyordu. Daha sonra Eğitim Enstitülerindeki eli kanlı faşist sürülerini atmayan, atamayan CHP'nin tavrı böylece hiçbir bulanıklığa yer bırakmayacak kadar netleşiyordu. Yine CHP faşistlerin işine yarayan "okulların kapatılması" politikasını savundu. "Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini" sağlamak için CHP'nin etkin olduğu Üniversitelerarası Kurul ve Akademilerarası Kurul bazı yüksek okulları kapattı. Oysa "öğrenim özgürlüğü can güvenliği" faşist katillere karşı etkin bir mücadele yürütmeden sağlanamazdı. Bugün yaşanan pratik bunu kanıtlıyor. Biz CHP'nin bu politikasına karşı "Okulların Kapatılmasına Hayır!" kampanyası açarak sesimizi duyurmaya çalıştık. Bunun karşısında CHP'ye umut bağlayan, "faşizmin tırmanışının" CHP tarafından durdurulduğunu iddia eden revizyonistler, CHP'nin oligarşi ile sıkı fıkılığını gördükçe şaşkınlaşmışlardı. Mutlak bir eylemsizliği ve oyuna gelinmemesini öneriyorlardı. Faşistler ise bir CHP iktidarının kendi aleyhlerine olacak gelişmelerini durdurmak, vb. gibi nedenlerle 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi'nde terörlerini doruk noktasına çıkartıyorlardı.

Bugün CHP iktidarının politikası, oligarşinin sorunlarına çözüm bulma anlayışı üzerinde sürüyor. Ancak dış politikada özellikle Orta Doğu'da gelişen önemli olaylar Türkiye'de yaşanan sınıflar mücadelesinin boyutlarını ve aldığı biçimleri yakından etkiliyor. Bir ambargo sorununda ABD, salt Ecevit'e güven temelinde (Ecevit'e ambargo sorununu "çözecek", ya da ABD-Türkiye ilişkilerini pekiştirecek görevler verme temelinde) bir siyaset izlemiyor. İran'da faşist Şah rejimine karşı yükselen devrimci mücadele, Afganistan'ın Sovyetlerle yakın ilişkiler kurması, vb... gelişmeler, "sütten ağzı yanan" ABD'nin "yoğurdu üfleyerek yemesini" getiriyor. Kürdistan'da SAVAK-KAWA safsatası, MC partilerinin oligarşiye tekrardan yaranmaya çalışması, bu durumda bir dizi eylem yapmaları, Orta Doğu'da ABD politikasına paralel gelişen ve Türkiye iç politikasında da Ecevit'le sınırlandırılamayacak olan bir planın parçası olma görüntüsünde olan gelişmeler: Bunun karşısında CHP hükümeti ve onun alkışçıları "onurlu dış politika" edebiyatıyla birlikte CHP'nin ABD'ye yaranmasını meşrulaştırmaya çalışırlarken Ecevit ise "Orta Doğu politikanız içinde, Türkiye olarak sizin en sadık izleyiciniz ancak ben olurum" diye NATO'ya bağlılık yeminleri ediyor.

Tüm bunlardan sonra muhtemel gelişim nasıl olacaktır? Kısa dönemde görülen odur ki CHP bir süre daha "bu işi" yürütebilecektir. İşte bu görüntü gerek Türkiye sol hareketini, gerekse gençlik hareketini yakından ilgilendirmektedir. Bu güne kadar bir CHP iktidarı hayaliyle yaşayan revizyonistler bu kuyrukçuluklarını her gün yaşadığımız pratikte kanıtlamaktadırlar. Örneğin faşistlere karşı eğitim enstitülerinde aktif bir tavır alma yerine CHP'nin atadığı yöneticilere bel bağlayarak anti-faşist mücadeleyi ertelemeleri, uzun dönemli CHP iktidarı düşüncesiyle bugüne kadar kara çaldıkları gençlik mücadelesine dönmeleri ve "partili" gençliğin toplandığı kulüplerini açmaları bunun kanıtıdır. Revizyonistler, şimdi CHP iktidarının kendilerine bahşettiği imkanları kullanıyorlar. "Faşizmin tırmanması durdu" diyerek başlarını soktukları delikten çıkartıyorlar, "kış uykusundan" uyanmanın miskinliği içinde tekrardan gençlik hareketi içinde "uç vermeye" başlıyorlar. Bugüne kadar dişediş bir pratik içinde kotarılmaya çalışılan gençlik mücadelesi karşısında bir ihanet hattı oluşturan revizyonizmin her çeşidi yine DEV-GENÇ'e ve onun yürüttüğü Devrimci Gençlik Hareketine saldırmadan edemiyor. TİP'lisi, İGD'lisi, KSD'lisi, PDA'cısı bu koroya katılıyorlar. Bunların içinde özellikle değinilmesi gereken PDA'cı hainlerin gençliğe önerdikleri "Şebekesi Olan Herkes Okullarına" (ŞOHO) anlayışıdır. Eli kanlı faşist katillere karşı mücadele yürütmeye karşı çıkan bir anlayışla Devrimci Gençlik Hareketine kara çalan ve bunun yaparken de ihbar, provokasyon gibi yöntemleri kullanmaktan çekinmeyen bu hareket, politikasını özellikle CHP'ninkine uydurmaya çalışmakta, bir anlamda gençlik mücadelesi içinde "faşist katillerle kuzu kuzu okuyun" diyerek CHP'nin borazanlığını yapmaktadır. CHP'nin kuyrukçuluğunu değişik tonlarla yapan TİP, TSİP,TKP,KSD ile birlikte de ortaya böylesi çok renkli bir tablo çıkmaktadır.

CHP iktidarı özellikle sivil faşist güçlerin zararına olan bir takım gelişmeler de yaratmıştır. Bunun karşısında faşist güçler, CHP iktidarına karşı bir takım saldırılar gündeme getiriyorlar. Devrimcilerin buna karşı hareketsiz kalmaları düşünülemez. Özellikle CHP'nin tabanını –gençlik mücadelesi açısından söylersek, CHP'li gençleri- faşistlerin bu saldırıları karsısında mücadeleye zorlamak gerekir. Devrimci Gençlik bir yandan CHP'nin,revizyonizmin her çeşidi tarafından desteklenen reformist uygulamalarına karşı devrimci bir tarzda karşı çıkarken, diğer yandan da faşist saldırılar karşısında başeğmez bir mücadelenin örgütleyicisi olmalıdırlar. Oligarşinin taze kanı olan CHP'nin, devrimciler üzerine yönelen her tutumuna da sonuna kadar direnmelidirler. Bilindiği gibi, Avrupa'da 1930'larda Marksistler, faşizme karşı mücadelede "sol" bir hatanın içine düşerek, sosyal demokratları "sosyal faşist" olarak nitelendirmişlerdi. Ülkemizde bunun tam tersi bir süreç yaşandığını söyleyebiliriz. Bugün tamamen "sağ" bir mücadele anlayışıyla, ülkemizdeki toplumsal muhalefet devrimcilik adına, tekelci sermayenin programını uygulamak için siyaset sahnesinde boy gösteren bir "reformist" partinin peşine takılmak istenmektedir. Devrimcilerin önünde bugün çözülmesi gerekli en önemli sorunlardan biri de budur.

Evet, CHP'nin iktidarı ve gelişen somut siyasi olaylar Devrimci Gençlik Hareketine yeni görevler yüklüyor. Bu yeni görevlerle karmaşıklaşan anti-faşist mücadele aktif ve militan bir savunma çizgisi üzerinde yükseltilmelidir. Bu mücadelenin başarısını getirecek olan ancak ve ancak bağımsız bir siyasi hat etrafında gelişecek olan militan bir mücadele olacaktır. Ne revizyonizmin ihanetleri, ne faşistlerin saldırıları ne de CHP'nin karşı çıkışı bu mücadeleyi durduramayacaktır.

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI **DEVRİMCİ GENÇLİK**

SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜRÜ
Faruk YÜKSEL
●
YAZIŞMA ADRESİ
PK 383, Kızılay - ANKARA
●
BASKI
EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri - ANKARA